

Mål T-18/97

Atlantic Container Line AB m. fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission "Intervention"

Beslut av ordföranden på förstainstansrättens femte avdelning av den 23 mars
1998 II - 591

Sammanfattning av beslutet

Förfarande — Intervention — Berörda personer — Tvist om ogiltigförklaring av ett beslut att upphäva immunitet mot böter för överträdelse av konkurrensreglerna — Organisationer som företräder företag som är konkurrenter till de företag som beslutet avser — Indirekt och hypotetiskt intresse av tvistens lösning — Avvisning

(EG-stadgan för domstolen, artikel 37.2; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 115; rådets förordning nr 17, artikel 15.6)

Rätten att intervensera i en tvist vid förstainstansrätten är beroende av att personerna kan motivera ett direkt och faktiskt intresse av tvistens lösning och inte ett intresse i förhål-

lande till de åberopade grunderna. En sådan rätt kan medges intresseorganisationer när de har till syfte att skydda sina medlemmar i mål där frågor av principiellt intresse

uppkommer som på ett betydande sätt kan påverka medlemmarnas intressen.

Vad beträffar en tvist avseende giltigheten av ett beslut av kommissionen att upphäva immuniteten mot böter i enlighet med artikel 15.6 i förordning nr 17 för de företag som är parter i ett avtal som har anmälts på ett riktigt sätt får intresseorganisationer som företräder de företag som är konkurrenter till de företag som beslutet avser inte intervjera, även om de är utomstående klagande, eftersom den dom som skall meddelas inte kan komma att påverka organisationsmedlemmarnas intressen på ett betydande sätt med hänsyn till den ifrågasatta rättsaktens art.

Ett sådant beslut att upphäva immuniteten mot böter har inte till resultat att förhindra parterna i det anmälda avtalet att verkställa det. Även om det är tänkbart att risken att bli bötfälld kan avskräcka dem från det, beror detta eventuella och rent faktiska resultat på vad de företag som är parter i avtalet vill. Även om tredje man i förhållande till det anmälda avtalet kan föredra det ena eller det andra resultatet i det föreliggande

fallet, är det dock endast fråga om ett helt indirekt och hypotetiskt intresse som inte är tillräckligt för att det skall konstateras att deras rättsliga ställning påverkas av lösningen av tvisten mellan mottagarna av beslutet att upphäva immuniteten och kommissionen.

Utomstående klagande har för övrigt inte något berättigat intresse av att avtalsparternas immunitet mot böter upphävs. Till skillnad från de preliminära åtgärder som kommissionen kan vidta med stöd av artikel 3 i förordning nr 17 kan upphävande av immuniteten mot böter nämligen inte direkt gynna utomstående klagande. Ett beslut att upphäva immunitet syftar inte till att skydda en utomstående ekonomisk aktörs intressen, eftersom det förklaras av skäl som är hänförliga till lämplighet och allmänintresse. Vidare innebär detta beslut att ett särskilt förfarande avslutas som skiljer sig från förfarandet i sak, vilket avser en undersökning av om det anmälda avtalet är förenligt med artikel 85 i fördraget och under vilket utomstående klagandes processuella rättigheter kvarstår oförändrade. Slutligen har nämnda beslut inte någon inverkan på de anmälda avtalens slutliga giltighet och kan således inte ändra de berörda intresseorganisationernas eller deras medlemmars rättsliga ställning vid nationella domstolar.